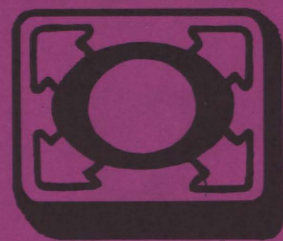

NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

Nr. 2•81

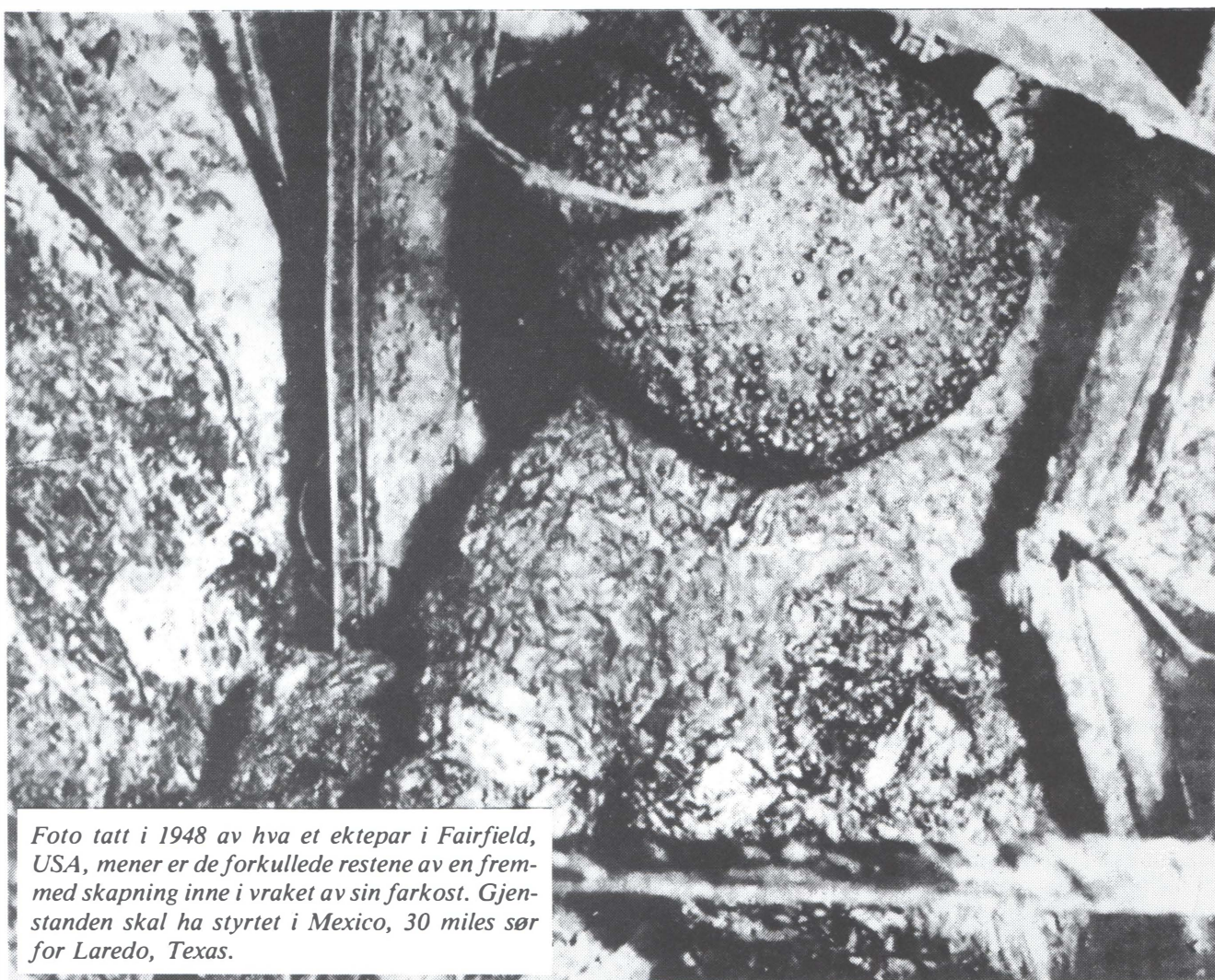

Foto tatt i 1948 av hva et ektepar i Fairfield, USA, mener er de forkullede restene av en fremmed skapning inne i vraket av sin farkost. Gjenstanden skal ha styrtet i Mexico, 30 miles sør for Laredo, Texas.

*Vi behandler kontroversielle
forskningsanliggende —
inklusive UFO-spørsmålet*

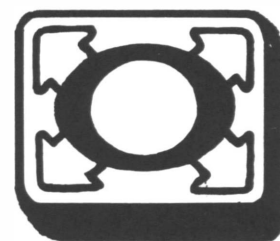
AV innholdet:

- UFO-landing i Ål
- UFO over Grip?
- Rapportene om UFO-funn
- GEPAN
- Sirius-gåten
- Vår forsvunne satelitt

NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

* * Nr. 2 1981 — 1. ÅRGANG * *

Postadresse:
Postboks 2119,
7001 Trondheim

Telefon (075) 46 782

BERGEN:
Postboks 1, CCB,
5363 Ågotnes

Telefon (05) 33 40 20
(Etter kl. 16: 14 50 77)

**Ansvarlige
redaktører:**

Gunnar Bertelsen og
K. Stenødegård

Abonnement:

Kr. 80,— bestilles hos:

NIVFO,
Boks 2119,
7001 Trondheim

Postgiro 3 46 95 74

5—6 NR. I ÅRET

INNHold

	side
• Leder	3
• «UFO-landing» i Ål	4
• UFO over Grip?	6
• Rapportene om UFO-funn	7
• GEPAN	13
• Sirius-gåten	20
• Vår forsvunne satelitt	24

LEDER

Hvorfor snakker ikke folk om UFO ? Hvorfor avstedkommer ikke problemet den alminnelige form for debatt, som er blitt så vanlig på allskens andre områder ? Selv når det gjelder vitenskapelige problemstillinger i form av konkrete spørsmål, som presenteres for å få en konstruktiv opplysende diskusjon i gang, støter man på denne besynderlige muren av taushet, uvilje og forlegenhet som i seg selv burde gjøres til gjenstand for seriøse studier.

Enkeltvis har man inntrykk av at såvel vitenskapsmenn som massemedias representanter aksepterer problematikken som sådan, men som gruppe eller "klan" viker de unna problemstillingene.

Hva kan grunnen være, og hvorfor opplever man ikke de ellers gjengse publikumsreaksjonene i form av påberopelse av krav ?

- Folk vet for lite om saken, det er hele forklaringen, vil mange hevde. Det er sikkert riktig nok, men h v o r f o r vet de så lite ?

- Visse etterretningsorganisasjoner har nedlagt et enormt arbeide på å holde problemet ute av syne, avlede folks oppmerksomhet og interesse, blir da det vanlige svaret. Også dette har mye for seg, men er det nok til å forklare en nærmest kollektiv apati over så lang tid ?

Et interessant spørsmål som kunne reises i denne forbindelse henger sammen med begreper som "samfunnsmekanismer", "fremmedgjøring", "konformitet", "nihilisme" etc. (Vi må nåye oss med stikkord her.)

Hvis f.eks. et samfunn mangler visse grunnleggende verdinormer får man gjerne i stedet popularitetsbegrepet som verdimål, og resultatet er oppløsnings-tendenser, forflatning, irrasjonelle manifestasjoner osv. Selv et overfladisk blikk på hva det i dag satses penger og innsats på er mer mer enn nok til å konstatere flere urimelige forhold.

Følgende sitat uttrykker et aspekt av konformitet, nemlig forflatningen av smak og vurdering:

- Da jeg først kom hit var jeg nokså snål, fortalte en innbygger, som selv kalte seg "egghode" (intellektuell) til en gjest nylig. - Jeg husker hvor forskrekket jeg ble en dag da jeg fortalte damene på gårdsplassen om hvor stor glede jeg hadde hatt av å høre "Trylleføyten" kvelden før. De skjønte ikke hva jeg snakket om. Jeg begynte å forstå at bleiesnakk er mye viktigere for dem. Jeg hører stadig på Tryllefloyten, men jeg innser nå at andre ting i livet er viktigere for folk flest.

Det det gjelder er å forandre verdinormer til meningsspørsmål, enten man lytter til Tryllefloytefløyten kontra bleievask, eller enten man er republikaner eller demokrat. Det vesentlige er at intet blir alvorlig, at man utveksler synspunkter og at man er rede til å godta enhver mening eller overbevisning (om noe sånt i det hele tatt eksisterer) som like god som en annen. På opinionsmarkedet går man ut fra at alle har en vare av samme verdi. Å tvile på noe annet er uanstendig og urimelig.

Hvor ofte hører man ikke det blir sagt at svært mange mennesker egentlig er oppriktig interessert i UFO-problemet, men de våger ikke

«UFO~LANDING» I ÅL

TEKST: ARNE S. HAUGEN

UFO'enes tid er ikke forbi. I hvert fall ikke hvis vi skal tro bonde Ola Roen i Liagrendene i Ål. Han er ikke av den typen som ser syner i utrengsmål. Sammen med tre andre opplevde han noe mandag 26. januar, som han sikkert sent vil glemme. En rød og grønn lysende gjenstand lyste opp landskapet. Først trodde de det var raketter som ble sendt opp fra Heimevernssetra på Torpomoen, men etterhvert gikk det opp for de

fire at det måtte være noe helt annet. Et helikopter ble også antydnet, men siden de ikke hørte noen lyd fra hverken motor eller rotorblad, fant de ut at det heller ikke kunne være det. Gjenstanden lå et stykke nedenfor låven. Ola Roen gikk nærmere for å se hva det kunne være. Han oppdaget da en flat gjenstand med oval form. I diameter kunne den være 7 - 9 meter.

-Jeg var bare 50 meter fra mystisk UFO

- Jeg har alltid trukket på smilebåndet når det gjelder UFO'er og den slags. Men nå er jeg sannelig ikke sikker lenger. Jeg kan ikke annet enn tro det jeg selv har sett. Hadde jeg vært alene om denne opplevelsen, hadde jeg trolig holdt kjeft og aldri fortalt et ord til noen, men vi var fire stykker som så den.

Bonde Ola Roen i Liagardene i Ål er såvisst ikke blant dem som ser syner i utrengsmål, men at opplevelsen mandag den 26. januar om kvelden gjorde et forvirrende inntrykk på ham og de tre andre som var til stede, kan neppe sies å være rart. Her forteller han selv hva som skjedde.

- Vi hadde nettopp gjort oss ferdige i fjøset, klokken kunne vel ha vært omkring sju om kvelden. Kona mi hadde gått inn i forveien og jeg var på vei ned låvebrua da jeg ble var at noe lyste på sørveggen på våningshuset. Jeg trodde først at det var en bil, men et rødlig skjær fikk meg til å tro at det var Heimevernssetra på Torpomoen som sendte opp raketter. De pleier vi å se godt herfra. Jeg gikk tilbake opp på låvebrua for å se bedre, og borte på jordet, ca. 100 meter unna så jeg noe jeg først trodde var et helikopter. Det lyste

i rødt og grønt. Men det var noe som ikke stemte, og jeg stusset. Jeg hørte ingen lyd fra rotorblad eller motorer. Det kom ikke en lyd borte fra jordet. Jeg gikk frampå bakken for å studere saken nærmere.

En flat gjenstand med litt oval form, ca. 7 - 9 meter i diameter, lå helt urørlig på bakken. Men det merkelige var lysene. Intens rød-farge, med en slags bord rundt kanten.

Med jevne mellomtom var det som om det skjedde en slags utladning. Rød og grønnfargen forsvant, og noe i likhet med en sveiseflamme lyste opp så kraftig at hele landskapet rundt om ble opplyst. Jeg kan ikke si hva jeg egentlig tenkte, men jeg begynte å gå mot gjenstanden. Plutselig - på ca. 50 meters hold - begynte den å røre på seg. Lettet fra bakken. Da var det ikke fritt for annet enn at jeg begynte å lure. Helt lydløst skjedde det.

- Jeg gikk raskt tilbake mot gards-
tunet og traff naboen min, Eilev Med-
gard, som nettopp var kommet og sto
og betraktet gjenstanden idet den

sakte vant høyde og begynte å be-
vege seg oppover langsåssiden. Jeg løp inn og varslet kona og svigerfar, og sammen sto vi fire personer og så fenomenet fjerne seg i høyde med trekronene før det lettet høyere og forsvant over åsen.

- I godt og vel fem minutter hadde det vart. Et besynderlig opptrinn uten sammenheng med kjente, håndgripelige ting. Et lydløst, fargesprakende skuespill helt på grensen av den tilvante virkelighet. Men allikevel så absolutt reelt for de fire som var vitner. Det er voksne sindige folk det dreier seg om.

- Gjenstanden befant seg her jeg står nå, og selv var jeg på vei hit da den lettet, forteller bonde Ola Roen. - Jeg kan ikke annet enn tro det jeg selv har sett.

- Det må være andre i området som også har sett noe, i alle fall lysene idet den forsvant, mener Ola Roen.

Det kan også tyde på det. Folk vi har vært i kontakt med kan fortelle om lysene oppe i Liagardsåsen denne kvelden. **

KILDE:

Drammens Tidende
Buskeruds Blad, 04.02.81.

Men det ble ikke reflektert videre over saken. Et helikopter med lys er tross alt ikke så uvanlig.

Om det fantes spor etter gjenstanden i snøen er ikke godt å si. Det ble ikke foretatt undersøkelser om kvelden, og mildværet med vind som satte inn har fjernet alle evnt. avtrykk. ■

((SE SIDE 19))

MER FRA

Norge:

UFO OVER GRIP ?

- Vi har fått flere meldinger om at det er observert en blank gjenstand på himmelen ved Grip onsdag kveld, forteller politiavdelings-sjef Helge Jacobsen til Romsdalsposten.

- Hva slags gjenstand det er snakk om har vi ikke greid å få btagt på det rene, men mystisk er det i alle fall.

- Ved 23-tiden kom den første telefonen. En mann kunne rapportere om en blank gjenstand over Grip. Den beveget seg i alle retninger, og var synlig i 15 - 20 minutter, forteller Jacobsen.

Neste telefon kom fra flytårnet på Kvernberget. Tårnet meldte om en kule, muligens en ballong med påmontert lys. Kula var synlig rett over Grip. Så, rundt klokka 23.30, var en helikopterfører på tråden. I posisjon Val-søyfjord hadde han plutselig oppdaget en blank gjenstand i retning Tustna mot Grip.

Politiet vil selvfølgelig ikke begi seg ut på noen gjetning. De stiller seg foreløpig undrende til meldingen.

Hva sier så våre lokale UFO-eksperter ?

TIDENS KRAV 3.4.81

En lysende gjenstand ble observert i nærheten av Grip onsdag kveld. Flere personer i Kristiansund så gjenstanden. Den var synlig i 15 - 20 minutter ad gangen.

Politiet ser ikke bort fra at en båt har sendt opp en ballong med påmontert lys, men uten at de kan fastslå dette.

Fra flytårnet på Kvernberget har de også observert gjenstanden, og ved 23.-30-tiden onsdag kveld ble den sist sett av en helikopterflyger.

ROMSDALSPOSTEN 3.4, 81

NIVFO

har innledet visse undersøkelser vedrørende disse rapportene, men det er ennå for tidlig å si noe mer enn det som kommer frem i ovenstående avisomtaler.

Fra tid til annen har gutter sendt opp draker med lys, men ifølge vår lokale medarbeider er bæreevnen til disse så liten at det er snakk om lommelykter av minste type. Observasjonene er gjort med flere mils mellomrom, så forklaringen med lysende draker holder ikke.

Det opplyses at flere personer har sett lignende fenomener tidligere i år. Retningen for observasjonene er NNV -N fra Kristiansund. Sannsynlig høyde: 200-250 meter.

Ellers er det av en viss interesse å legge merke til at flytårnet på Kvernberget meldte fra til avisen om observasjonen. Dette korresponderer ikke med tidligere påstander om at flytårn-personell er så uvillige til å uttale seg om slike spørsmål. Trolig har det en del å si hvor forespørselen kommer fra.

Det er naturligvis også interessant at hverken helikopterføreren eller flytårnpersonalet kunne identifisere objektene.

Ellers vet man av erfaring at denne typen observasjoner er lite egnet for fruktbare undersøkelser, da man har for få og for spinkle data å arbeide med.

Red.

USA.

DEL I

RAPPORTENE OM UFO-FUNN og HUMANOIDER

her starter serien om Leonard Stringfield's
forbløffende materiale

Rapport nr. 1

* **OVERSATT AV G. BERTELSEN** *

BESKRIVELSE AV DØDE HUMANOIDER, DERAU EN ANTAKELIG AV "HUNKJØNN",
SETT PAKKET I KASSER PÅ WRIGHT-PATTERSON AFB, OHIO, USA, I 1953.

RAPPORTSTATUS: Førstehåndsrappport
til Leonard H. Stringfield. Nevnt
som Rapport nr. 8 i "Gjenfunn av
tredje grad", og som Sak nr. A-1
i "UFO gjenfunn/havari syndromet".

HENDELSEN: Vitnet forteller at en
fremmed "tallerken" havarerte i et
ørkenområde i staten Arizona, uten
at han kan angi den nøyaktige plass-
en. Han er nesten helt sikker på at
det var i året 1953.

- Jeg så kroppene til dem på Wright
Patterson AFB. Jeg var på rett sted
til rett tidspunkt, forteller vitnet
videre. Kassene ankom om natten med
en DC-7. Han sto i en hangar på bas-
en, og i en avstand av bare fire met-
er lå det fem trekasser på en laste-
bil. Kassene så ut til å være laget
i all hast. Et visst antall militær-
politi sto oppstilt ved siden av
kassene, og han var derfor istand
til bare å få et kort, men godt glimt
av hva som var i de åpne kassene.

I tre av kassene lå der tre små hum-
anoider, omtrent 120 cm. lange. De
lå udekket på et slags stoff som så
ut til å beskytte dem mot en del
tørriis, som lå under dem. Hodene var
hårløse og smale, og målt med menn-
eskelig målestokk var hodene ufor-
holdsmessig store i forhold til
resten av kroppen, og de hadde en hud

som så brun ut i hangar-
belysningen. Øynene virket
store og åpne, munnen liten,
og nesen var utydelig, hvis
der var noen i det hele tatt.
Armene lå plassert langs kropp-
ene deres, men hendene og føtt-
ene var ubestemmelige.

Humanoidene så ut til å bære
tettsittende mørke drakter,
og på grunn av at de var så
veldig tettsittende avslørte
de visse detaljer. En over-
raskende detalj viste at en av
humanoidene så ut til å være
av hunkjønn. Enten hadde en av
de fremmede et virkelig musku-
løst bryst, eller så var "bulen"
en "kvinnes" bryst.

Senere fikk vitnet bekreftet
fra en av pilotene på DC-7-
flyet at en av kroppene virke-
lig tilhørte et hunkjønn.

VITNE: Nåværende ingeniør med
en omfattende militær bakgrunn.
Var sikkerhetsoffiser i Hæren i
de tidlige femtiårene, da denne
hendelsen inntraff. Det er be-
kreftet at han tjenestegjorde
som sådan på Wright-Patterson-
AFB i 1953. I de senere år har
han tjenestegjort som reserve
i flyvåpenets nasjonalgarde.

HVOR/NÅR FORTALT: Fortalt første gang til Leonard H. Stringfield den 1. september 1977. Stringfield hadde blitt invitert av pilotforeningen World Wings Cincinnati-avdeling til å holde et foredrag om UFO for dem denne dagen i administrasjonsbygningen på Lunken Airport, flyplassen i Cincinnati. Etter spørsmål-og-svar-perioden som fulgte etter foredraget sto vitnet frem blant en gruppe på 25 piloter og bragte emnet UFO gjenfunn/havari på bane. Stringfield fikk inntrykk av at han satt inne med en del opplysninger i så henseende, og bad ham bli igjen for en uformell samtale.

Vitnet bad Stringfield bli med inn i et bakværelse, hvor han foran et topografisk kart over USA fortalte forannevnte historie.

KOMMENTARER: Stringfield har hatt minst et dusin private samtaler med vitnet etter dette, mellom september 1977 og august 1978. Stringfield fikk inntrykk av en solid og bent frem talende person som ikke for med noe vås. Som privatperson var vitnet en typisk familiehmann.

Vitnet fortalte også at han fra en av besetningene på DC-7-flyet fikk vite at UFO'et først ble oppsporet av et spesielt sporings-instrument ved Mt. Palomar Observatoriet i California. De skaffet frem koordinatene til havariområdet, slik at militæret kunne begynne å lete der. Farkosten ble funnet intakt og så sendt til Wright-Patterson AFB.

En av de små humanoidene levde fremdeles ombord i farkosten da teamet fra militæret ankom. Forsøk ble gjort på å redde dens liv med oksygen, noe som mislyktes. Men dette siste må betraktes som andrehåndsopplysninger.

Vitnet gav også andre detaljer om sin "nærkontakt" på Wright-Patterson AFB og andre følsomme UFO-saker, som man lett kunne bruke for å oppspore vitnet. Så på hans anmodning har Stringfield avstått fra å bruke disse data, men de kjennes i detalj av Stringfield.

Høsten 1978 flyttet vitnet uten Stringfield's vitende, til en for ham ukjent adresse. Han etterlot seg ikke noen ny.

Stringfield forteller at hans hjemmelsmann var meget velinformert om UFO-problemet, men han besluttet seg til aldri å forske åpent i emnet for å dele sin kunnskap med andre. Videre var han meget forsiktig i sine uttalelser, og han var alltid i stand til å skjelne fakta fra rykter. Dessuten var han helt klar over konsekvensene av å tale for mye om hemmelige saker, og han refererte ofte til represalier på grunn av dette, som f.eks. det å bli holdt i fangenskap på en viss militærbase i USA, som han kalte for "Turkey Farm".

I august 1978 bad Stringfield om en erklæring eller kassettsinnspilling, med beskrivelse av opplevelsen i 1953, for sitt eget arkiv. Han avslø dette på grunn av sin taushetsplikt. Da ville Stringfield ha et posthumt utsagn fra ham. Vitnets svar var at han først måtte sjekke med sin sikkerhetsoffiser. Lenge etterpå fikk han det forventede svaret: "Du har ikke sett noe, ikke hørt noe - og så sikkert som f.. du kan ikke signere noe i det hele tatt !"

Dette var hans siste ord til Stringfield.

..

RAPPORT NR. 2

FORTS FRA SIDE 9

på synet, svarte han med lav stemme:

- Jeg var sjokkert, jeg ville snarest mulig glemme det.

Mer ville han ikke avsløre, og Stringfield ville heller ikke presse ham ytterligere. Dette var likevel et gjennombrudd for Stringfield, fordi Carl nå var et førstehåndsvitne. ■

Rapport nr. 2

Sersjant ført med bind for øynene til ukjent sted på Wright-Patterson AFB i 1973 for å stå vakt over tre små døde humanoider

RAPPORTSTATUS: Førstehåndsrappport etter opprinnelig å ha vært andre-håndsopplysninger, fortalt til Leonard Stringfield. Nevnt som rapport nr 16 i "Gjenfunn av tre-dje grad", og som sak nr. A-2 i "UFO gjenfunn/havari syndromet".

HENDELSEN: Tre døde humanoider hadde tydeligvis blitt funnet etter et nylig UFO-havari i 1973..

Vitnet ble en natt utkalt til tjeneste på Wright-Patterson AFB, i Ohio. Han ble kjørt til et visst sted der, og man satte bind for øynene på ham. Han ble ført over et område med vått gress, ble hjulpet ned en hel del trappe-trinn, og deretter ført gjennom en lang korridor. Så ble han stoppet og bindet tatt vekk fra øynene. Han fikk instruksjoner om hva hans oppgave var, nemlig å stå vakt. Han ble sjokkert da han oppdaget at han befant seg i et rom sammen med meget høytstående offiserer i flyvåpenet, og høytstående sivile personer, som alle betraktet tre små døde humanoider. Kroppene deres lå utstrakt på et bord. De var omtrent 90 cm. lange og hodene var abnormt store, tilsynelatende med et kort, dunet hår på toppen. Huden var kremfarget, eller misfarvet hvit.

VITNE: Sersjant i luftforsvaret - militærpoliti, da hendelsen inntraff. Omtalt som Carl.

HVOR/NÅR FORTALT: Fru S.I., gift med vitnet, ringte meg opp den 3. august 1977, forteller Stringfield. Hun fortalte om sin økende interesse for UFO og at hun hadde lest Stringfield's bok Situation Red.

Hun ønsket å treffe lederne for den lokale UFO-gruppen OUFOIL. Hun fortalte da til lederen der, Charles Wilhelm, hva hennes mann hadde betrodd henne om sin opplevelse i 1973. Den eneste gangen Carl hadde fortalt om dette til andre var i 1975, sa hun. Han hadde nevnt det for sin søster, men hun bare lo av det hele. Carl hadde blitt rystet over dette.

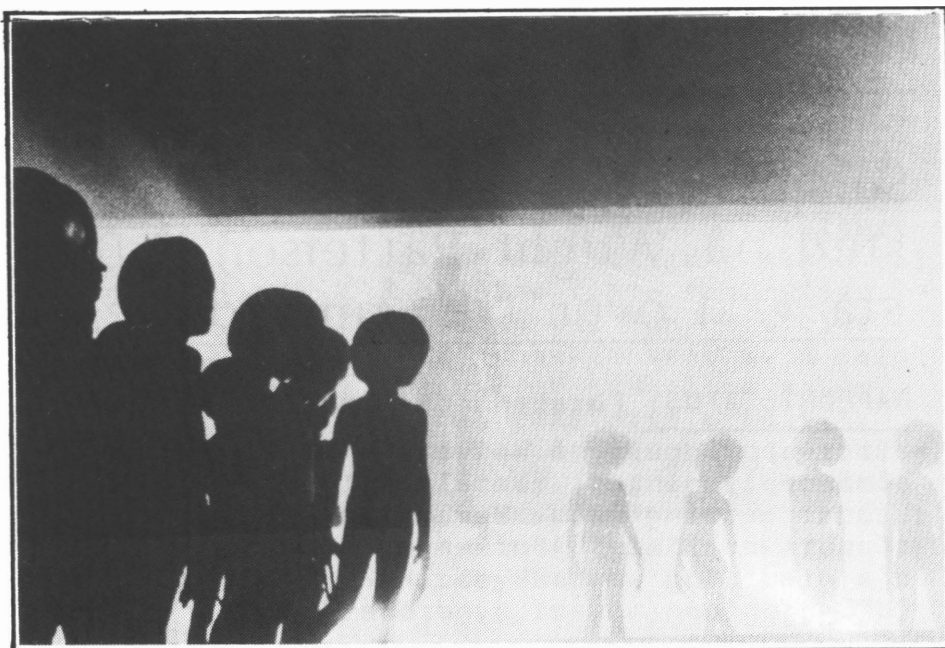
Senere, ved mange anledninger, ringte Stringfield til fru S.I. for å få Carl i tale, men på dette tidspunkt avslø han via sin kone, med å si at han ikke hadde lov til å snakke om disse tingene, medmindre president Carter kunngjorde det.

Høsten 1977 ble fru S.I. syk på grunn av sitt UFO-engasjement, slik at hun en lang stund ikke var istand til å kommunisere om saken.

Stringfield visste hvor Carl var ansatt og kjente til at hans arbeidssituasjon var i ferd med å endres, så han ringte til ham på arbeidsplassen den 17. oktober 1978, i lunsjpausen. Uten å nøle fortalte Stringfield om hensikten med samtalen, og han kunne samtidig legge frem solide informasjonen fra andre, angående Carl's opplevelse. Han forsikret om at navn eller identitet aldri ville bli røpet.

Etter en lang taushet bekreftet Carl sin opplevelse og beskrev scenen da han sto vakt. Opplysningene stemte overens med det hans kone tidligere hadde avslørt, og han kunne videre fortelle at ansiktstrekken hos de tre humanoidene var helt like og at huden hadde samme farge "som et lik nettopp dratt opp av vannet." Da Stringfield spurte om hans reaksjon

(forts. side 8)

LEONARD STRINGFIELD

FRA FILMEN „NÆRKONTAKT AV TREDJE GRAD“

Det finnes flere tusen rapporter om observasjoner av såkalte "UFO-nauter", dvs. livaktige, humanoide skapninger i- eller utenfor det observerte UFO'et. Denne typen UFO-rapporter ("Nærkontakt av tredje grad") utgjør et av de sterkeste argumentene for den hypotese at UFO'ene er teknologiske farkoster fra verdensrommet.

Men som UFO-problemet forøvrig er også dette saksmaterialet forvirrende. Et flertall av rapportene fra de ulike strøk av kloden beskriver riktig nok humanoidene som små, med store hoder og lange armer i forhold til resten av kroppen, og disse detaljene kunne sies å danne en prototyp. Imidlertid forekommer en lang rekke andre beskrivelser, fra kjemper og "uhyrer" til mennesker nøyaktig like oss.

Dette har avstedkommet mange spekulasjoner, som f.eks. at "prototypene" kunne være kunstig frembragt - en slags biologiske roboter, eller "kloner". Deres "mekaniske bevegelser" og "absurde gjøremål" blir tatt til inntekt for denne ideen. Andre, f.eks. dr. Jacques Vallee, peker på de tilsynelatende parallellene til folkløse.

HUMANOIDER, ELLER „UFO-NAUTER“, TEGNET UT FRA MANGE VITNE-BESKRIVELSER. EN SLAGS PROTOTYP, SÅ Å SI.

Rapport nr 3

DEN HEMMELIGE ORGANISASJONEN "BLUE BERETS", SOM TRER I KRAFT VED UFO-FUNN, AVSLØRT AV EN ETTERRETNINGSOFFISER ~

som så ni døde humanoider på WPAFB i 1966

RAPPORTSTATUS: Førstehåndsrapport til Leonard H. Stringfield. Nevnt som rapport nr. 21 i "Gjenfunn av tredje grad", og som Sak nr. A- 3 i "UFO gjenfunn/havari syndromet"

HENDELSEN/AVSLØRINGENE: Vitnet avslørte følgende data til Stringfield:

1. Han observerte på Wright Patterson AFB i 1966, ni døde kroppar av fremmede vesener. De var oppbevart i dypfrys tilstand, i en slags godt opplyste glassbeholdere. Kroppene var korte, bare ca. 120 cm. lange. I denne belysningen så de ut til å ha en gråaktig hud. Området hvor likene var oppbevart var under meget sterk bevoktning, både inne og utenfor. Mens han betraktet humanoidene ble han fortalt at 30 tilsvarende kroppar var oppbevart på basen på daværende tidspunkt.
2. Han så ikke selv - kunne ikke gi førstehåndsrapport - noen form for fremmed farkost på WPAFB, men ble fortalt at slike farkoster var der. Han fikk dessuten vite at fremmede farkoster ble oppbevart på Langley AFB, Virginia, og på McDill AFB i Florida.
3. Han visste om tre nøkkelområder i 1960-årene, som det helt sikkert foregikk hemmelige UFO-forskningsoperasjoner på, utenom aktivitetene på Wright-Patterson i Ohio. De tre basene var Langley AFB, Virginia, Avon Bombing Range, som er en del av McDill AFB-komplekset ved Sebring, Florida, og Seymour-Johnson AFB i Goldsboro, North Carolina.
4. Ved spesielle militærbaser, fortalte vitnet, var høyt skolerte mobile militære enheter i konstant beredskap for å kunne bli forflyttet til ethvert område i USA, hvor det ble meldt om gjenfunn eller havari av UFO. Disse spesielle styrkene var på denne tiden kjent under navnet "Blue Berets". De kunne operere hemmelig og meget effektivt ved å gjøre bruk av forskjellige og uensartede former for taktikk for å beskytte seg mot innblanding fra offentligheten. Dette inkluderte blant annet fremkalling av strømbrudd og mørklegging av større områder.
5. I løpet av vitnets tjenesteforhold under Vietnam-krigen i 1966 - 1968, sa han at det inntraff fem havarier av UFO i tre-stats-området: Ohio, Indiana (nær Evansville) og Kentucky. Det var et kjent tilfelle av gjenfunn av tre fremmede kroppar. I løpet av dette påståtte tilfellet forekom der en trefning mellom de fremmede og våre militære enheter. Denne episoden ble utløst som følge av at man var usikker på de fremmedes hensikter; en mulig faktor var fiendtlighet. Vitnet avslørte ikke sted eller tid for disse episodene.

6. Vitnet hevdet også at siden 1948 har informasjon angående UFO-aktivitet, som involverte de amerikanske styrker, blitt oppbevart i et datasenter på WPAFB. Ved denne basen, hevder vitnet, har man en databank, som inneholder- og stadig blir forsynt med nye data angående tilsvarende operasjoner ved alle andre militære installasjoner over hele USA.

- Får du tak i den fullstendige datamengden, både "hoveddata-banken" og "referanse"-databanken så har du fått tak i alle hemmeligholdte og skjulte UFO-data som finnes.

VITNE: Vitnet, kalt herr J.K., tjenestegjorde i 1966 - tidspunktet for hans førstehåndsrapport - som sikkerhetsoffiser i hærens etterretningsvesen. Hnas tjeneste var forbundet med NIKE-rakettene.

Vitnet innehar en ansvarsfull stilling innen økonomiavdelingen til et større firma i Tampa, Florida.

HVOR/NÅR FORTALT: Stringfield's svigersønn, Jeffrey Sparks, informerte ham den 29. juni 1978 om at han hadde snakket med en person, altså omtalte vitne, som hadde sett døde humanoider på Wright-Patterson AFB. Jeffrey Sparks var på den tiden assisterende professor ved St. Leo College i Dade City, Florida, og han gav Stringfield navnet og adressen til vitnet, herr J.K.

Den 5. juli 1978 hadde så Stringfield personlig en lengre samtale med vitnet, hvor vedkommende berettet om de seks omtalte avsløringene.

Etter juli 1978 har Stringfield hatt flere lengre samtaler med herr J.K. En hel del ytterligere opplysninger som vitnet avslørte angående tekniske detaljer i sitt tidligere arbeide er på anmodning utelatt her. Stringfield's siste samtale med J.K. fant sted den 12. september 1979, og han fastholdt da alt han tidligere hadde avslørt.

KOMMENTARER: I en av samtalene med herr J.K. avslørte han også at han var stasjonert på Wright-Patterson AFB på det tidspunkt da senator (og presidentkandidat) Barry Goldwater besøkte basen for å få tilgang til UFO-vevisene, som var oppbevart der, men som general Curtis Lemay nektet ham.

- Dette at han nektet forårsaket en ganske stor fadese på basen, sa J.K.

Mens Stringfield besøkte universitetet i Dade City, Florida, i april 1979, for å holde et foredrag, var han ikke istand til å treffe herr J.K. som avtalt. I stedet traff han et annet vitne, kalt C.A.M., som bekreftet J.K.'s uttalelser angående "Blue Berets". Stringfield talte senere med J.K., den 12. september 1979, som nevnt foran.

Stringfield nevner at informasjonen i UFO-databanken på WPAFB ikke er tilgjengelig gjennom "Freedom of Information Act" - loven om åpen- eller fri informasjon, og opplysningene er heller ikke lagret ved National Archives i Washington D.C. (Det amerikanske statsarkivet.).

..

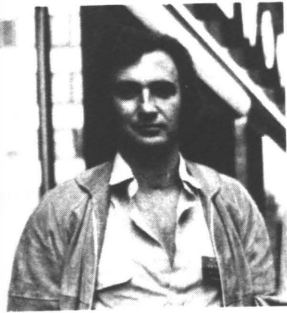
forts. i neste nr.

I et senere nummer vil vi også komme med noen kritiske kommentarer til dette materialet.

• **FORTELL** VENNER OG
BEKJENTE OM N I V F O

• **HUSK** N I V F O 'S
STØTTEFOND

• **BENYTT** BLADETS
SPALTER
SKRIV I NIVFO BULLETIN !

DR. ESTERLE

GEPANI

DR. POHER

Frankrike er foreløbig det eneste land i verden som har en offisiell UFO-granskingskommisjon, opprettet av regjeringen. Denne artikkelen : "GEPAN, FRANCE'S OFFICIAL UFO AGENCY" - er hentet fra fagtidsskriftet "International UFO Reporter (1) Volume 5, No. 1, January 1980. Dette tidsskriftet publiseres av den amerikanske organisasjonen Center for UFO Studies, eller C U F O S (2), som ledes av dr. J. Allen Hynek (3). Han har også forfattet artikkelen, som gir en meget god oversikt over hvordan GEPAN arbeider, hva de er og hvordan forskningen av UFO-fenomenet kan gjennomføres.

Oversatt av Gunnar Bertelsen

GEPAN'S daglige leder, direktør dr. Alain Esterle, innrømmer at ikke en gang han ikke kjenner til hvilke omstendigheter som førte til at det ble mulig for Frankrike å bli det første og hittil eneste land i verden, som har et offisielt anerkjent, profesjonelt, og ikke minst viktig, et velbemidlet og kapitalsterkt prosjekt for en seriøs forskning av UFO-fenomenet. (4)

Var det Frankrikes spesielle intellektuelle tradisjon som gjorde det, eller helt enkelt det at de rette personer befant seg på de rette steder til rett tid? Det er i hvert fall sikkert og visst at det ikke skjedde i USA, skjønt president Carter anmodet om det. Han spurte om NASA (den amerikanske romfartsorganisasjonen) var villig til å forplikte seg til en slik oppgave. NASA nektet bestemt, men høflig.

I Frankrike opprettet C N E S (Centre Nationale d'Etude Spatiales) - Frankrikes motsvarighet til NASA - i 1977 en kommisjon:

GEPAN (Groupe d'Etudes des Phenomenes Aerospatiaux Nonidentifies) for å utføre akkurat det som NASA ikke var villig til i USA.

CNES opprettet et samarbeide mellom denne nye gruppen og det nasjonale franske politi (Gendarmerie), militæret og forskjellige andre offisielle regjeringsutnevnte kommisjoner og andre sivile grupper. GEPAN fikk adgang til disse gruppers utstyr og hjelpemidler, og selvfølgelig også til CNES' egne fasiliteter.

Hvorfor denne store forskjell i holdning og fremgangsmåte i USA og Frankrike? UFO-fenomenet er essensielt identisk i de to land, og på grunn av USA's større areal og folkemengde enn Frankrike har USA

ventelig flere rapporter om UFO-iakttakelser. Likevel er det altså Frankrike som tar den vitenskapelige føring i saken, mens USA offisielt bare utviser apati og forakt.

Men det er ikke bare glede i Frankrike heller. GEPAN er utsatt for bakvaskelser og nedsettende omtale fra noen av de franske private UFO-gruppenes side, som frykter et nytt "Condon komite-kompleks" (5) - en ny hvitvask. Men det er så å si ingen ting som indikerer dette foreløbig. Og etter private samtaler med dr. Esterle her i USA og ved UFO-konferansen den 27 - 30. oktober 1979, tyder alt på at GEPAN fører en strikt og vitenskapelig fremgangsmåte i studiet av UFO-fenomenet.

En må ta i betraktning den store forskjellen det er mellom GEPAN's oppsett og det siste amerikanske forsøket (5). Hos GEPAN er det involvert syv forskjellige arbeidsgrupper, som alle er underlagt en vitenskapsmann på heltid med en stadig og daglig kontroll, dr. Alain Esterle. Han er en ung og sprek matematiker og ingeniør. Alt arbeidet i GEPAN er også under stadig bedømmelse av en vitenskapelig kommisjon, som består av spesialister innen astronomi, plasmafysikk, atmosfærisk fysikk, høyenergi-fysikk, meteorologi, geodesi og psykologi. GEPAN's budsjett tillater også konsulentvirksomhet i andre disipliner av vitenskapen, hvis nødvendig. På temporær basis inntil de har utviklet og tatt i bruk et mer omfattende klassifiseringssystem, basert på de reelle karakteristika i stedet for omstendighetene ved observasjonen. (10).

Dette var forøvrig temaet for en betydelig diskusjon ved BUFORA (11)-kongressen i London i august 1979, hvor jeg bl.a. deltok. Der ble det konkludert med at mye mer arbeide er nødvendig før et mer levedyktig universelt system kan tas i bruk.

Et spørsmål som umiddelbart reiser seg angående GEPAN er om type D-rapportene har som stimuli eller opprinnelse et virkelig fysisk fenomen, eller et hallusinasjonsfenomen.

En kan med andre ord spørre seg om fenomenet har sin opprinnelse i "det ytre rom" eller "det indre rom".

GEPAN har konkludert med at stimuli for type D-rapportene er et virkelig, fysisk fenomen som foreløbig forblir uidentifisert.

På bakgrunn av den tidligere granskingen av viktige tilfeller har de kommet til at intet kjent naturlig fenomen, eller menneskeprodusert innretning, kan forklare på en tilfredsstillende måte de ofte foruroligende karakteristika hos dette fysiske fenomen - UFO'ene.

Videre representerer type D-rapportene litt over 20% av alle rapportene de mottar, dvs. 20 - 40 type D-rapporter i måneden. Det er uhyre vanskelig å vurdere om denne beregningen er høyere enn International UFO-Reporter's UFO-prosentsats, på grunn av forskjellen i rapportinnhold og/eller ulikheter i rapportbedømmelsen. (12).

Når et individuelt UFO-tilfelle blir undersøkt oppsøker etterforskerne fra GEPAN åstedet, dvs. observasjonsstedet. Sammen med Gendarmerie bedømmer de detaljene i rapporten og samsvaret mellom disse. De utformer da et aksjonsprogram på åstedet, med betingelser så nær opp til de opprinnelige som overhodet mulig, dvs. samme tid på dagen osv.

Vitnene blir intervjuet separat, og deretter konfrontert med de rekonstruerte begivenhetene i iakttakelsen. Observasjonstiden blir revurdert og de aktuelle avstander blir målt opp på ny.

Forskerne tar opp vitnenes egne kommentarer på bånd, uten innblanding, og deretter forhører de dem vedrørende vesentlige detaljer som de selv ikke kommenterte eller nevnte på båndet.

Det er på dette stadium at man anvender en meggt smart "simuleringsinnretning", som er blitt utviklet av en uavhengig optisk gruppe innen GEPAN. Gjennom det ene øyet i en slags kikkertinnretning ser en landskapet hvor hendelsen inntraff, og gjennom det andre øyet ser man en utvalgt UFO-avbildning. Vitnet kan nå posisjonsbestemme UFO-avbildningen mot det aktuelle landskapet som bakgrunn og samtidig bevege UFO-bildet omkring. Dette tillater en å rekonstruere nøyaktig de tilsynelatende størrelser og hastigheter og samtidig nedtegne disse verdier uten å måtte gå tilbake til de verbale beskrivelsene. Alt dette har tilført UFO-forskningen en helt ny dimensjon.

GEPAN har dessuten utviklet et enkelt "overføringsgitter", en innretning som man setter utenpå en kameralinse, på samme måten som man monterer et lysfilter. Hvis lyskilden er sterk nok kan dens spektrum bli fotografert. Dersom alt går bra kan en altså få et fotografi av kilden på et bilde på filmen, og dens spektrum på det neste. Denne innretningen er også blitt bestilt av gendarmerie i et visst antall - enda et bevis på hvor seriøst man takler disse problemene i det franske politi. Men på det nåværende tidspunkt (januar 1980) har ingen medlemmer innen Gendarmerie lagt frem slike ønskede fotografier. Et brukbart spektrogram av en uidentifisert lyskilde ville kunne bringe oss et langt stykke på veien mot oppdagelsen av dens natur.

Videre har GEPAN enkle teodolitter, som er tilgjengelige.

Med dem kan de måle både asimut- (horisontal) og høydevinkel til UFO-fenomenet. Vitnene blir selv veiledet i bruken av teodolitten. Linær størrelse kan bare bli fastslått ved hjelp av vinkelstørrelsen hvis avstanden er kjent.

Dersom alt går etter planen i undersøkelsen frem til dette stadium vil en profesjonell psykolog intervju vitnene for å vurdere deres personlighet, og for å bistå med å fastsette en pålitelig gradering av den opprinnelige rapporten. Resultatene av denne granskingen blir hele tiden fortløpende sammenlignet og koordinert med informasjonene fra den lokale meteorologiske stasjonen, flystasjon og militærbase.

Hvis det blir fastslått at det er en sammenheng og en viss konsistens i rapporten - noe GEPAN forteller er tilfelle i de fleste rapportene - vil GEPAN forsøke å besvare det mest fundamentale spørsmål innen UFO-forskningen:

D e t s o m v i t n e t /
v i t n e n e r a p p o r t e r t e
h e n d t e , s k j e d d e d e t
v i r k e l i g p å d e n m å t e
d e r a p p o r t e r t e a t
d e t s k j e d d e ? (8).

Alle andre spørsmål og teorier - teorier om UFO'enes opprinnelse, "fremdriftsmekanisme", "UFO-nautenes" (13) natur, hensikten med deres innblanding i menneskehetens historie osv. - blir helt meningsløse, hvis det ikke kan bli gitt noe tilfredsstillende svar på ovenstående spørsmål. Personlige diskusjoner og samtaler med dr. Esterle gjorde det fullstendig klart at han og GEPAN stadig har dette i tankene.

Hvis objektiviteten i UFO-rapportene kan bli fastsatt med en høy grad av sannsynlighet, så er neste spørsmål selvfølgelig om en naturlig forklaring kan finnes. På dette stadium i undersøkelsen vil åpenbare feiltolkninger av f.eks. stjerner,

fly, ballonger osv. bli eliminert.

Det er ikke GEPAN's hensikt å gi opp hele UFO-problemet fordi om det i sak etter sak blir fastslått at en naturlig forklaring ikke er mulig innenfor rammene av vår nåværende vitenskap. I stedet akter GEPAN å gå så langt som de overhodet kan med det tilgjengelige utstyr, og med den til enhver tid tilgjengelige kunnskap.

FREMGANGSMÅTER

Hvordan går så GEPAN frem når de etterforsker en UFO-sak ? Fremgangsmåten avhenger selvfølgelig av sakens natur, og på hvilken måte de fikk kjennskap til den. I likhet med CUFOS får også GEPAN mange av de originale rapportene fra politiet - det franske nasjonale politi, Gendarmerie.

Tjenestemennene i Gendarmerie har fått beskjed om å informere GEPAN øyeblikkelig i tilfelle av en "nærkontakt-observasjon" (6), spesielt hvis det er mange vitner innblandet i saken og/eller hvis det finnes fysiske spor eller merker. I slike tilfeller vil aksjonsgruppen stå klar. Denne gruppen består av en mengde etterforskningseksperter, og er den første gruppen innen GEPAN.

Hvis aksjonsgruppen rapporterer om fysiske spor blir en annen gruppe - "stikkprøvegruppen" sendt avsted. Denne forsøker å finne ut om det er noen hensikt i å foreta en grundig og nøyaktig registrering og innsamling av disse fysiske bevisene. Hvis så er tilfelle vil gruppen være ansvarlig for at det blir foretatt grundige laboratorieanalyser. Ved tilfeller hvor vegetasjonen er blitt påvirket blir det foretatt prøver ved biologiske laboratorier og ved jordbunnsprøver kontakter man kjemiske laboratorier.

Hvis det er tale om radartilfeller kobler man inn "radar-alarm gruppen". Denne blir kontaktet enten direkte av aksjonsgruppen, eller også direkte av lufttrafikkkontrollørene ved den enkelte flystasjon.

Hvis UFO-tilfellet er av mindre viktighet, som f.eks. med bare ett vitne, fjerniakttagelser (6) el.l., går rapporten gjennom de forskjellige kanaler innen Gendarmeire, for så å komme til GEPAN's kjennskap noen uker senere.

Ved alle tilfeller, enten på et tidlig eller sent stadium i saksbehandlingen, blir en fjerde gruppe koblet inn, ekspertgruppen. De analyserer, koder og klassifiserer de 100 - 200 rapportene som hver måned kommer inn til GEPAN's hovedkvarter i Toulouse.

Artikkelen fortsetter i neste nummer.

Referanser til del 1 finnes på neste side.

Etter del 2 vil vi bringe fylligere referanser til hele artikkelen.

STØTTEFOND

Som kjent tar det sin tid å innarbeide et nytt foretak som dette. Vi har satset ganske kostbart, og det gjelder nå å sikre det økonomiske grunnlag for driften i innkjøringsfasen

I den anledning har vi opprettet et STØTTEFOND, til bruk for de som måtte ønske å yte en ekstra støtte til NIVFO's arbeide.

Vi oppfordrer derfor alle som er interessert og som har anledning til det, til å sende inn sitt bidrag - stort eller lite - til:

N I V F O ,
boks 2119 ,
7001 Trondheim

Postgiro: 3 46 95 74

- (1) I.U.R. utgjør nå en del av magasinet PROBE, redigert av dr. J. Allen Hynek, men etterforsket og skrevet av dr. Allan Hendry, sjefsforsker hos CUFOS.
- (2) Center for UFO Studies - CUFOS - ble grunnlagt i 1973, som en seriøs vitenskapelig forsknings- og opplæringsorganisasjon, med det formål å studere UFO-fenomenet på et fritt og ikke-profittabelt grunnlag.
CUFOS har virkelig blitt et internasjonalt forskningssenter for utveksling og etterforskning av UFO-rapporter. Det har også blitt en av hovedkildene for troverdig informasjon om UFO-fenomenet, for bl.a. skole- og universitetsbiblioteker, lokale studiegrupper og det alminnelige publikum.
- (3) Dr. J. Allen Hynek er født i 1909. Han er nylig gått av som professor i astrofysikk ved Northwestern university i Chicago, hvor han i 15 år var leder for astronomiavdelingen og direktør for Dearborn-observatoriet. I over 21 år - fra 1948 til 1969 - var dr. Hynek vitenskapelig konsulent for det amerikanske flyvåpens UFO-prosjekt, "Project Blue book". (Se NIVFO-Bulletin nr. 1/81 side 4.)
- (4) På den første internasjonale UFO-kongress i London, 26.-27.august 1979, ble de ledende UFO-forskere enige om å definere en UFO-rapport slik:
Med en UFO-rapport forstår vi en erklæring fra en- eller flere personer, som anses som ansvarlige, troverdige og psykologisk normale, etter vanlig godtatte normer. I rapporten beskrives et syns- og/eller sanseinntrykk av et fenomen, eller en instrumentell registrering av et fenomen, som er iaktatt på himmelen, har oppholdt seg i luftrommet og/eller på marken, og som etter grundig etterforskning gjort av kompetente forskere fremdeles ikke kan identifiseres med noe hittil kjent fenomen. Rapporten må også inneholde nok data til at en identifikasjon kan forsøkes.
- (5) Vedrørende Condon-komiteen - se NIVFO-Bulletin nr. 1/81, side 3.
- (6) Klassifikasjon av UFO-rapporter:

Fjern-observasjoner: UFO-fenomen iaktatt på mer enn 150 meters (500 fots) avstand.

NL NATTELYS (Nocturnal Lights)

Dette er rapporter om iakttakelser av lys på nattehimmelen, hvis utseende eller bevegelse ikke kan forklares som konvensjonelle lyskilder. Fargen er som regel rød, orange eller hvit. De utgjør den største gruppen av UFO-rapporter.

DD DAGSLYSDISKOSER (Daylight Discs)

Rapporter om dagslysobservasjoner beskriver vanligvis ovale eller diskosformede, metallisk utseende UFO'er. De kan ses høyt oppe mot himmelen eller nede ved bakken, ofte i svevende posisjon. De forsvinner ofte i horisonten med fantastisk fart.

RV RADAR/VISUELL (Radar/Visuals)

Dette er stort sett beskrivelser av uidentifiserte ekkoer på radarskjermene, som faller sammen med- og bekrefter samtidige visuelle iakttakelser av samme fenomen.

NÆRKONTAKTER. UFO-fenomen iakttatt på nært hold - nærmere enn 150 meter (500 fot).

CE I NÆRKONTAKT av første grad (Close Encounters of the first Kind)

Rapporter om UFO, som er iakttatt på kloss hold - men uten at fenomenet påvirker vitnet og/eller omgivelsene.

CE II NÆRKONTAKT av andre grad (Close Encounters of the second Kind).

Disse rapportene beskriver iakttakelse av UFO på kloss hold, samtidig som fenomenet påvirker vitnet og/eller omgivelsene. De forskjellige påvirkninger kan være:

FYSISKE SPOR ELLER MERKER. "Landingsmerker", påvirket vegetasjon, knekte trær, avsvidde flekker osv.

FYSIOLOGISKE VIRKNINGER. Omfatter bl.a. medisinske be- kreftelser på brannskader, øyebetennelse, midlertidig blindhet, og sogar helbredelse.

ELEKTROMAGNETISKE (EM) VIRKNINGER. EM-effekter på bil- motorer, billys, strømbrudd over større områder osv.

FOTOGRAFISKE TILFELLER. Hendelser hvor det uten tvil er iakttatt et UFO-fenomen, samtidig som et annet vitne har fotografert fenomenet.

PÅVIRKNINGER AV DYR. Fysiologiske påvirkninger av dyr, særlig hunder, katter og hester.

CE III Nærkontakt av tredje grad. (Close Encounters of the Third Kind.)

Rapporter om iakttakelse av levende vesener, eller "besetningsmedlemmer" i samband med et UFO på nært hold. Dette er de såkalte "ufonaut- eller humanoid-rapportene", som må sies å være et av de mest merkverdige aspekter ved hele UFO-fenomenet.

CE IV Nærkontakt av fjerde grad. (Close Encounters of the Fourth Kind.)

Rapporter om opplevelser hvor vitnene i meget sterk grad er blitt påvirket av fenomenet, slik at deres liv er blitt endret på en markant måte. I disse tilfellene er vitnene blitt bortført/kidnappet i samband med UFO-opplevelsen, noe som først kommer frem under hypnotisk behandling. "Tids- og hukommelsestap" er regelmessig inne i bildet her. Videre rapporter om kommunikasjon, "teleportasjon" (for- flytning) og påstander fra vitnets side om å ha vært "ombord" i UFO-er. (Tolkes som farkoster.)

- (7) I F O - forkortelse for identifiserte flygende objekter.
- (8) TROVERDIGHETSGRADEN. Hvilken sannsynlighet er det for at det som beskrives i UFO-rapporten virkelig inntraff ? I mangel på beinhardt bevismateriale må en i stor utstrekning bygge på troverdigheten hos hovedrapportøren og dennes vitner. Det er et bredt spekter av troverdighets- og sannsynlighetssgrader i en UFO-rapport. Troverdighetsgraden er en indeks- eller skala for hvorvidt det er sannsynlig at den merkelige hendelsen (9) virkelig skjedde slik som beskrevet.
- (9) MERKVERDIGHETSGRADEN. Den er et mål på det antall detaljer som UFO-rapporten (4) gir opplysninger om, og hvor vanskelig hver enkelt av disse er å forklare ut fra sunn fornuft.
- En UFO-rapports samlede indeks for troverdighet og merkverdighet (TM-indeks) på over 35 (T = 3 og M = 5), i en skala på 1 - 10 innen hver kategori, må i alle henseender tas alvorlig og granskes som en utfordring til vitenskapen.
- (10) Den første internasjonale UFO-konferanse, avholdt i London 26.-27. august 1979, av British UFO Research Association. (4)
- (11) BUFORA - forkortelse for ovennevnte organisasjon. Den ble grunnlagt i 1964, og arbeider seriøst.
- (12) CUFOS'prosentats var pr. 1. juli 1980 på 12%, dvs. genuine (ekte) UFO-rapporter (4) i forhold til det totale antall mottatte.
- (13) "UFO-nautene" er livaktige vesener, som blir rapportert sett i forbindelse med UFO-fenomener. (Se pkt. 6 - CE III). Forskerne Bloecher, Webb og Mebane, tilsluttet CUFOS, har i sin "The Humanoid Catalog" samlet over 1700 rapporter om slike tilfeller.

LEDER

FORTS. FRA SIDE 3

å gi uttrykk for det. Manges velkjente frykt for å rapportere en UFO-opplevelse, er en side av samme sak.

At alt dette er med på å vanskeliggjøre UFO-forskning tør være innlysende.

Dersom man skal arbeide med UFO-problematikken på bredere basis bør en neppe tillate seg å overse denne siden av saken.

Under et foredrag kom vi en gang til å berøre dette tema med et tilfeldig valgt eksempel. Ikke "Tryllefløyten" kontra bleievask, men en "UFO-landing" kontra en fotballkamp. En voksen mann i salen gav da uttrykk for den oppfatning at det ikke burde kunne sies noe om hvilken av disse to begivenhetene som var mest be-

tydningsfull. Det måtte bli opp til den enkelte å vurdere..

En så åpenhjertig formulering er forbløffende. Den viser at vi til og med har sluttet å skamme oss over vår forflatningsprosess.

■ ■ * * ■ ■

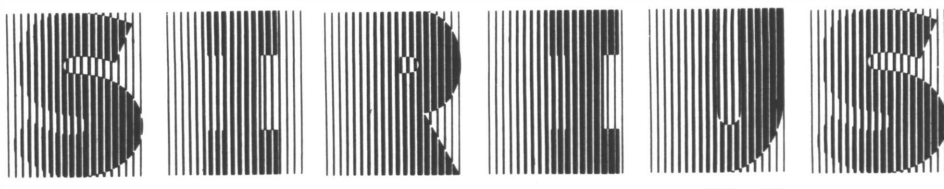
"UFO-LANDING I ÅL"

(Se side 4)

N I V F O har fulgt opp denne saken på bred basis, og på en måte som ikke har vært vanlig tidligere.

I neste nummer kommer de interessante resultatene ...

Red.

GÅTEN

av eva louis

Har planeten jorden opplevd en utviklet sivilisasjon før vår egen?

Og om så var tilfelle: Hvor kom den fra, og hvor tok den veien?

Dette er gåter som i de seneste tiår har opptatt våre tanker og vår fantasi mer og mer. Ikke minst Erich von Dänikens teorier om at vår verden i forhistorisk tid har hatt besøk av vesener fra verdensrommet har ført til heftige diskusjoner blant mer og mindre fremstående forskere og vitenskapsmenn.

De fleste er nok tilbøyelige til å avfeie Däniken som en smart og pengekjær bløffmaker, hvis "bevis" er i fantasifulleste laget, og som i alle forhistoriske bilder, statuetter og ristninger ser "astronauter", "romskip", "flyplasser" og "romhjelmer med antenner".

Men akkurat da det så som mørkest ut for ham og hans tilhengere, kom de til å få støtte fra uventet hold. Det skjedde i og med at man oppdaget en lite lest og nesten bortglemt vitenskapelig avhandling i folkelivsforskning.

Den fantes innført i tidsskriftet "Journal de la Siciete des Africainistes" i 1950, og bar tittelen "Un Systeme Soudainais de Sirius". Forfatterne var to ansette antropologer, Marcel Griaule og Germaine Dieterlen. De hadde sammenfattet visse iakttagelser som de hadde gjort hos en primitiv, innfødt stamme i repub-

FØRST I 1970 LYKTES
DET EN VITENSKAPSMANN
Å FOTOGRAFERE STJERNEN
SIRIUS B. DEN ER IKKE
SYNLIG FOR DET BLOTTE ØYE.
PÅ TROSS AV DET HAR
EN PRIMITIV AFRIKAN-
SK STAMME KJENT TIL
SIRIUS B SIDEN 1400-
TALLET ...

likken Mali, Vest-Afrika. Stammen heter Dogon og lever meget avsides, på et platå i Hombori-fjellene. Den omfatter ca. 200 tusen medlemmer..

Dr. Marcel Griaule hadde gjort sine første besøk hos Dogon allerede i 1931, og var fra første stund av blitt fascinert av stammens religiøse ritualer og mytologi. Ritualene var omgitt av den største hemmelighet og meget innviklede. Dog fantes det ikke tvil om at de

på en eller annen måte var knyttet til stjernen Sirius, i stjernebildet Store hund. (Canis major.)

Griaule levde mange år blant Dogon, og det lyktes ham etter hvert å vinne høvdingenes og prestenes fortrolighet. Da han like etter andre verdenskrig vendte tilbake til stammen, nå sammen med sin kollega Dieterlen, klarte han endelig å få innblikk i de hemmelige ritualene. Fire prester, tre mannlige og en kvinnelig, fortalte åpent om sin tro og illustrerte med tegninger i sanden.

De to antropologene skrev ned det de fikk høre, og kopierte sandtegningene. Dessverre var ingen av dem spesielt inne i astronomi, og de synes ikke riktig å ha fattet rekkevidden av det de fikk høre. De publiserte sin rapport uten kommentarer eller forsøk på forklaring. Artikkelen i tidsskriftet vakte heller ingen særlig oppsikt blant de få leserne.

Marcel Griaule dro tilbake til Dogon, der han ble aktet meget høyt. Da han døde i 1956, ble han begravet i Mali under meget stor oppslutning fra stammens side.

Nesten ti år gikk. Men så traff det seg slik at rapporten ble lest av astronomisk interesserte personer og dermed var sensasjonen et faktum. Det viste seg nemlig at Dogon satt inne med spesielle og detaljerte kunnskaper om Sirius, og som til punkt og prikke stemte overens med vitenskapsmennesenes seneste oppdagelser - ja, i visse tilfelle sogar mer enn det. Der fantes opplysninger om egenskaper ved Sirius som forekommer sannsynlige, men som igjenstår å skaffe belegg for. Og disse kunnskapene oppgav stammen å ha fått hos besøkende fra verdensrommet !

AFRIKA

Sirius har alltid vært særlig interessant for astronomer. Den befinner seg meget nær vår egen sol, bare ca. 8,5 lysår borte, og er dermed den mest lyssterke av alle stjerner på himmelen. Dens diameter er 1,8 ganger vår egen sols.

I 1844 la en tysk astronom, F.W. Bessel, merke til en eiendommelighet hos Sirius: Den syntes å beskrive en lett "vinglende" bevegelse i banen. Etter endel funderinger dro Bessel den rette slutningen: Sirius måtte være påvirket av en annen, for øyet usynlig, himmelkropp i nærheten.

Sirius måtte altså være en dobbeltstjerne. Bessel kalte den synlige stjernen for "Sirius", og dens ennå usette følgesvenn "Sirius B".

Dagon-stammen bor på et platå i Homborifjellene ved Malis sydlige grense mot øvre Volta

«Hvit dverg»

Over hele verden viste man nå Sirius den største oppmerksomhet. I 1862 kunne en amerikansk optiker og astronom ved navn Alvin Clarke, i et nykonstruert teleskop oppfatte et første glimt av Sirius B. Den befant seg nøyaktig der Bessel hadde forutsagt. At den hadde vært så vanskelig å finne kom av at den hadde en lysstyrke på bare en titusendedel av Sirius A's. I omfang var den dessuten temmelig liten: bare 41000 kilometer i diameter. Den var hva astronomene kaller en

"hvit dverg". I de kommende år kunne Sirius B skilles ut stadig bedre, jo mer avanserte teleskopene ble, men det var ikke før enn i 1970 at dr. Irving Lindenblad kunne ta det første tydelige foto av stjernen.

En hvit dverg er lyssvak og liten av omfang, men øver likevel en sterk påvirkning på sine omgivelser, på grunn

av sin fantastiske tetthet. Den består av en materie som vi ikke har noe motstykke til på jorden og som vi knapt nok kan forestille oss. Om man plasserte et menneske på overflaten av den ville vedkommende bli presset sammen til en lengde på under en millimeter. En håndfull av dens materie ville på jorden veie flere tonn. Atomene er så hardt sammenpresset at elektronene er i stykkerklemte.

Man vet at Sirius B har en omløpstid rundt Sirius A på nesten eksakt 50 år, men utover dette er det ennå ikke mye en kan si. Ingen vet hvor lang tid Sirius B trenger for å rotere en gang rundt sin egen akse. Og spørsmålet om det finnes en tredje stjerne, Sirius C, står ennå åpent.

Enkelte astronomer påstår at de har hatt et glimt av en tredje etjerne, mens andre benekter dens eksistens.

Og hva hadde så Dogon-stammen å si om Sirius ?

De innrømmer at den synlige stjernen er religiøst viktig, men av mye større betydning er den "lille, usynlige" i nærheten. Dogon kaller den for po tolo, hvorav tolo betyr stjerne. Po er et vekstfrø, det minste man kjenner til i disse traktene. Det

Det kommer fra veksten Digitaria exilis, og Griaule kaller også i sin rapport stjernen for "Digitaria".

KJENTE TIL PLANETER

Dogon-prestene tegnet et mønster i sanden, som viste hvordan Digitaria beskriver en eliptisk og eksentrisk bane rundt Sirius A, og oppgir omløpstiden til 50 år. Det tidsrommet var også av den aller største betydning ved stammens religiøse ritualer. Hvert femtiende år feirer Dogon den store festen som de kaller Sigui, "da verden fornyes".

Digitari skal, ifølge Dogon, rotere rundt sin egen akse på et år (nå våre astronomer av i dag holder for å være ganske trolig, men ennå ikke bevist.)

Ifølge stammen er Digitari den samtidig minste og tyngste himmelkroppen. Den består av et materiale, ukjent på jorden, som kalles sagala. Sagala er tyngre enn alt annet man kjenner til, f.eks. mye tyngre enn jern.

Dogon hevder videre at det finnes en tredje stjerne i Sirius-systemet. De kaller den emme ya. Den er fire ganger lettere enn Digitaria og har en omløpstid på femti år. Banen er dog mye videre enn hos Digitaria. Denne tredje stjernen har som ledsager en beboelig planet...

Men Dogon-stammens astronomiske kunnskaper innskranker seg ikke til forholdene rundt Sirius. Også om vårt eget planetsystem har man inngående kunnskaper. Man kjenner til at Saturn har en ring, at Jupiter

har fire større måner, at planetene kretser rundt solen og at vår egen måne er "død og tørr."

Bare disse opplysningene er forøvrig oppsiktsvekkende nok til å komme fra en primitiv innfødt stamme i Afrika. Hverken Jupiters måner eller Saturns ring kan ses med det blotte øye. Det kreves en sterk kikkert, et instrument som Dogon så visst ikke har eller har hatt.

Hvorfra har så stammen fått sine kunnskaper ?

Selv forteller de at de har fått dem i forhistorisk tid av Nommo, grunnleggeren av all jordisk sivilisasjon. Nommo, som var en fisklignende amfibieskapning, kom forøvrig nettopp fra Sirius-systemet og han har lovet å komme tilbake en dag.....

Dogon-stammens kunnskaper i astronomi hører sannelig til historiens store gåter. Hvordan kan disse menneskene nærmest på steinaldernivå kjenne til den usynlige dvergstjernen Sirius B, dens eksakte bane og omløpstid ?

Man har forsøkt seg på adskillige forklaringer. Den eneste "naturlige" er at stammen en gang mellom 1870 og 1930 har fått besøk av en eller annen vesterlending, som har gitt dem alle de vitenskapelige opplysningene om Saturns ringer, Jupiters måner, solsystemets oppbygning og funksjon, månens geologi, oppdagelsen av Sirius B,

dens bane og omløps-
tid, begrepet "hvit
dvergstjerne", "super-
tett masse" etc.

Denne besøkende har
dessuten gjort seg den
møye å påse at Dogon
inforlivet alt dette
med sin mytologi og
religionsutøving, og
dermed lyktes å over-
bevise stammens samt-
lige medlemmer. Den
besøkende må ha vært
yrkesastronom, og dess-
uten litt av en spøke-
fugl, ettersom han til
og med passet på å inn-
føre slike ubeviste på-
stander som at Sirius B
roterer rundt sin egen
akse på et år, at det
eksisterer også en Siri-
us C, som på toppen av
det hele har en planet i
sin nærhet. Sluttelig må
besøkeren ha fått hele
stammen enstemming til
å love aldri å fortelle
noen utenforstående om
hans visitt.

FESTER SIDEN 1400-TALLET

Denne "eneste naturlige"
forklaringen forekommer
tvers igjennom unaturlig
for ikke å si urimelig.
Griaule og Dieterlen har
dessuten indirekte bevist
at den er umulig. Til sta-
mmens rituelle Sigui-fes-
ter hvert femtiende år hør-
er at man tilvirker noen
store masker. De kan kun
brukes ved en eneste fest,
til den neste må man lage
nye. De gamle maskene blir
likevel ikke kastet, men
omhyggelig gjemt og bekyt-
tet, for å gjøre nytte som
stammens almanakk.

Griaule og Dieterlen fikk
se dette lager av gamle ma-
sker og kunne dermed slutte
seg til at Sigui-fester ha-
dde pågått kontinuerlig i
det minste siden fjorten-

hundretallet, tro-
lig mye tidligere.
De enda gamlere ma-
skene var helt opp-
løst av tidens tann.
Enkelte senere for-
skere har ment å
kunne følge Sigui-
ritualene og Siri-
us-dyrkelsen minst
15 000 år tilbake i
tiden, da Dogon-
stammen trolig hadde
sitt hjemsted i det
nordøstlige Afrika.

Hvorfra har stam-
mens kunnskaper ko-
mmet ?

En forklaring er
naturligvis Dogons
egen: At de faktisk
en eller annen gang
for uendelig lenge
siden har hatt besøk
av skapninger fra en
annen planet enn vår
egen.

En annen teori kan
være at vi her på
jorden faktisk selv
en gang har hatt en
fullt utviklet sivili-
sasjon, som ikke nød-
vendigvis behøver å ha
lignet vår egen i de-
talj, men som i det
minste har hatt dypt-
gående kunnskaper i
astronomi og tilgang
til meget kraftige
teleskop. Man savner
visserlig arkeologiske
beviser for dette, men
en mulighet er jo at
denne kulturen har be-
funnet seg på det leg-
endariske, sunkne At-
lantis.

Men inntil Atlantis
blir funnet, eller at
Nommo oppfyller sitt
løfte, er dette en av
historiens store, u-
løste gåter.

Kilde: "UFO·RADEN" NR 1 · 1981

ORIGINALMATERIALET TIL DENNE
ARTIKKELEN RAKK IKKE FREM I
TIDE, SÅ DET FÅR KOMME SENE-
RE.

INNSLAGET HER I NR. 2 ER
HENTET ANDRE STEDER, MEN
OPPLYSNINGENE SYNES KORR-
EKTE NOK.

..

NOEN FORSLAG TIL
SVAR PÅ GÅTEN ?

EKSPERTER FRYKTER

VÅR FORSVUNNE SATELLITT BLE FANGET AV UFO

Den 1 tonns Satcom 3-kommunikasjonssatellitten forsvant plutselig fra radarskjermene - dens skjebne etterlater et mysterium.

"Noen få sekunder tidligere arbeidet den vakkert og perfekt, og sendte tilbake alle typer av data. Så forsvant den ganske enkelt", fortalte Robert Barry, lederen for Twentieth Century UFO Bureau, i Yoe, Pa.

"En eller annen der ute viser en god del interesse for våre aktiviteter her nede. Vi vet allerede at UFO'er har gransket våre satellitter, og dette er ikke første gangen at en satellitt har forsvunnet på mystisk vis."

Denne satellitten til 20 millioner dollar kan nå være i hendene på nysgjerrige fremmede, som undersøker den for å skaffe seg informasjoner.

"Jeg antar at de undersøker den i samme hensikt som vi ville ha undersøkt et av deres romskip", uttalte Barry. "Men forestill Dem situasjonen dersom de hadde snappet opp et bemannet romskip! Konsekvensene ville ha blitt enorme", la han til.

Satcom 3 er enda en post på den stadig voksende listen av hendelser mellom jordiske romskip og UFO'er.

"Sovjet har også mistet satellitter. Deres Molniya-satellitt forsvant på samme måten, og vi vet at såvel vårt Gemini-prosjekt som russernes Salyut romlaboratorium, ble iaktatt av UFO'er", kunne Barry fortelle.

RCA, som eide Satcom-satellitten, er i villrede om hvor det kan ha blitt av den.

"Vi har mistet satellitten vår og vi har ingen anelse om hva som kan ha skjedd med den.", uttalte RCA's talsmann John Williamsson. "Hvis den hadde eksplodert, ville i det minste en bit av den ha dukket opp på radar. The North American Air Defense Command (NORAD) kan spore en gjenstand ikke større enn en basketball 23000 miles oppe, så de ville utvilsomt ha lokalisert et eller annet," sa han. "Dersom den hadde blitt skjøvet ut i en annen bane, som følge av feil ved maskinen, ville NORAD ha sporet den når den nådde nærmeste punktet til jorden. Men så har ikke skjedd."

Barry mener at fremmede kan ha overvåket Satcom 3 helt siden den ble skutt opp fra Cape Canaveral.

"Cape Canaveral later til å være et av yndlingsstedene som sjekkepunkt for UFO-aktivitet. UFO rapporteres vanligvis i store konsentrasjoner rundt området tre dager før en oppskytning".

Satellitten skulle ha holdt seg i bane i mange år, ifølge Jim Kukowski, en talsmann for NASA, som ledet oppskytningen. "Den var en kommunikasjonskilde for TV-programmer og telefonsamtaler. En annen Satcom vil bli sendt opp i juni for å erstatte den. Men vi vet absolutt ikke hva som skjedde med den første".

... ..

K i l d e :

Examiner, 17.02.81.

En legger merke til at lederen for omtalte UFO-organisasjon er svært raskt ute med å ta forsvinningsnumret til inntekt for sin UFO-teori. Red.

* av naomi wade *